

## Ambitie en gedrevenheid

*“Geef me honderd dagen en ik dynamiseer de VLR tot een vereniging waar de mensheid komt naar kijken.” Zo iets moet Dominique Soetaert gedacht hebben, toen hij eind vorig jaar aangesteld werd als nieuwe voorzitter. In het Leuvense eetcafé De Appel, in de schaduw van de faculteit, legde de ambitieuze en gedreven Gullegemnaar de toekomstkaarten van de VLR op tafel.*



Dominique is de zevende voorzitter in de ruim dertigjarige geschiedenis van onze vereniging en volgt de onvolprezen Greet Jacobs op. “In *Romaneske* had ik de oproep van Vincent Kortleven gelezen om nieuwe medewerkers”, vertelt Dominique. “Daarop heb ik me aangeboden om in de coulissen een handje toe te steken, maar al gauw werd ik door Vincent subtiel in de rol van voorzitter gepusht. Ondanks mijn drukke vrijetijdsbesteding als onder andere basketbalspeler bij Wielsbeke, heb ik me laten overtuigen. Ik wilde dat de VLR kon blijven voortbestaan.”

De nieuwe voorzitter begon zijn studies in 1999 aan de KULAK. “In die periode aan de universiteit denk ik de fundamenten te hebben gelegd voor het verdere leven. Ik ontmoette er mijn beste vrienden en kreeg er de kans om me te ontwikkelen tot een *uomo universale*, al is die term natuurlijk overdreven. De brede menswetenschappelijke vorming die we genoten, sprak me in elk geval erg aan. Dat er ook filosofie en geschiedenis op het menu stond, betekende voor mij een meerwaarde.”

Vervuld van renaissance-idealen sloot Dominique zich in maart 2004 aan bij de VLR. “Ik nam deel aan de literaire wandeling in Brugge en de tentoonstelling over Don Quichote in de Nederlanden in Brussel. In de vereniging zag ik een gelegenheid om vrienden te ontmoeten en de band aan te halen met het instituut dat mijn levensvisie mede gevormd heeft. Op die manier bleef ik ook op de hoogte van het reilen en zeilen aan de faculteit.”

Zijn voorzitterschap begon Dominique met een recordpoging mailtjes schrijven voor het *Guinness book*. Een achttal dagelijks was zijn maatstaf. Per medewerker welteverstaan. Met als resultaat dat de webmaster, Hans Le Roy, in de zes donkere weken rond de jaarwisseling geen enkele kerststronk heeft kunnen verorberen. “Dankzij zijn inspanningen kreeg de website ([www.vlrom.be](http://www.vlrom.be)) wel een eigentijdsere look en invulling”, zegt Dominique tevreden.

Voor een aantal ideeën haalde Dominique de mosterd bij de alumnivereniging van de Vlerick Management School in Gent, waarvoor hij werkt als junior project manager. “Het komende

jaar staan er drie extra activiteiten op het programma. We streven ernaar om ons aanbod waar nodig te diversifiëren. Zo richten we op 24 april voor de twee generaties romanisten die nog moeten afstuderen een promovendi-avond in, waar ze door ervaringsdeskundigen gewijs worden gemaakt in hun toekomstmogelijkheden. Alumna Carine Chisu (promotie 1991), directeur van de studieadviesdienst Leuven, schetst die opties, waarna er een paneldebat plaatsvindt tussen alumni die in diverse sectoren tewerkgesteld zijn. Het geheel wordt ondersteund door Jobat.”

Een tweede activiteit richt zich op de alumni die afstudeerden na 1999. “Voor hen wendden we ons tot Bacchus voor een wijnavond op 25 maart in de fakbar Letteren. Met Wim Ameel (promotie 2003) haalden we er een specialist uit de eigen rangen bij om de anekdotes en aroma’s van een handvol Franse wijnen haarfijn te duiden. En uiteraard blijft het die avond niet alleen bij de visuele en olfactieve fase”, zegt Dominique.

“Toch blijft onze aandacht vooral uitgaan naar onze leden die na al die jaren meer dan een medaille van trouw verdienen. Om dat te beklemtonen hebben we ook voor hen een extraatje voorzien. Op 20 mei kunnen zij voor één keer terug plaatsnemen op de schoolbanken tijdens *Nostalgie, quand tu nous tiens*. Alle alumni zullen dan een drietal colleges voorgeschoteld krijgen. Bij welke professoren ze die dag college kunnen volgen, houden we voorlopig nog in suspens.”

Uiteraard blijft ook het klassieke monument, de romanistendag, overeind. “We hebben binnen het bestuur al een paar creatieve ideeën, maar we moeten nog een beslissing nemen. Daarom blijven ook alle suggesties vanuit de basis welkom.” Op het einde van het jaar, bij het laatste nummer van *Romaneske*, zullen alle alumni ook een ledenregister ontvangen. “Daarin zal je onder meer het afstudeerjaar en de contactgegevens van andere romanisten kunnen terugvinden”, aldus Dominique.

Wie gaat dit alles betalen? “We maken er een erezaak van om het lidgeld en de toegangsprijzen zo redelijk mogelijk te houden. Voor alle activiteiten willen we de leden ook aanzienlijke kortingen (tot 30 %) blijven aanbieden. Met het programma dat we dit jaar willen aanreiken, draaien we ongeveer break-even. We hopen ook een aantal sponsors te kunnen aantrekken. Ten slotte verloopt ook de ledenwerving vlotter dan vorig jaar.” Bij het afsluiten van dit nummer schreven zich al 425 romanisten in.

“Ik mag me gelukkig prijzen met de ploeg die aan mijn zijde staat”, zegt Dominique. “Een aantal coryfeeën hebben jammerlijk besloten om de fakkel door te geven. Ik denk aan de professoren Binon, Debrock, Delbecque en Mertens. Anderzijds bleven in de persoon van Luc Van Kerckhove (promotie 1972) en Vincent Kortleven (promotie 1970) twee soldaten van het eerste uur aan boord. Luc zette zich twaalf jaar lang in als voorzitter.”

“En zonder Vincent kan ik me de VLR niet voorstellen”, blaast Dominique de loftrumpet. Vincent Kortleven is adjunct-directeur aan het Centrum voor Levende Talen in Leuven en stopt bergen energie en vrije tijd in de VLR als secretaris en eindredacteur van *Romaneske*. “Hij volgt het lidmaatschap van de leden op en staat in voor de inschrijvingen voor onze activiteiten. Daarnaast voert hij updates in onze database in en legt hij aula’s en zalen vast voor

onze evenementen. Daarenboven is hij ook nog steeds de eindredacteur van Romaneske.” Uiteraard moet hij ook de vele e-mails van de voorzitter beantwoorden.

**“We zijn erin geslaagd een dynamische mix van jonge wolven en door de wol geleverde enthousiastelingen bijeen te brengen.”**

Ook enkele jonge medewerkers aan de universiteit vonden hun weg naar het bestuur van de VLR. “Bart Van den Bossche (promotie 1988) behoort tot de blijvers. Barbara De Cock (promotie 2003) en Bert Cornillie (promotie 1997) kwamen de ploeg versterken. Maar ook jonge romanisten die hun sporen verdienden buiten de academische wereld, verlenen hun medewerking. Via Hanne Bongaerts zijn ook de studenten, de alumni van de toekomst, vertegenwoordigd. Kortom, we zijn erin geslaagd een dynamische mix van jonge wolven en door de wol geleverde enthousiastelingen bijeen te brengen.”

Maar alles kan altijd nog beter. “Bijvoorbeeld vanuit de universiteit zelf verwacht ik dat onze vereniging nog meer een hart onder de riem wordt gestopt. Ik heb soms het gevoel dat nog niet alle professoren het belang onderschrijven van de VLR. Al zie ik ook lichtpunten. Zo werkte professor D’Hulst al mee aan dit nummer van Romaneske en reageerde de decaan Melis positief op ons initiatief tot een promovendi-avond.”

Dominique Soetaert engageert zich minstens voor een periode van drie jaar, tot en met 2008. “Eerst wil ik de VLR een nieuwe dynamiek inblazen”, zegt hij. “Tegen het einde van mijn termijn hoop ik op een eerste vorm van samenwerking met de germanisten en de classici. Door de gewijzigde constellatie op het terrein (van Romaanse naar Taal- en letterkunde) sloegen de studentenkringen van romanisten, germanisten en classici al de handen in elkaar onder de vorm van Babylon. Ook voor de alumni lijkt een fusie op middellange termijn onvermijdelijk.”

Zal onze vereniging dan niet anoniem oplossen in een grijze eenheidsworst? “Daar zullen we inderdaad moeten over waken”, beseft de kersverse voorzitter. “In die nieuwe structuur moeten er in elk geval specifieke evenementen voor bijvoorbeeld studenten Frans kunnen blijven bestaan. Of zullen we hen een nieuwsbrief blijven bezorgen. Maar hoe de romaanse identiteit met die nieuwe realiteit precies moet verzoend worden, zal de komende jaren moeten blijken.”

Benedict Vanclooster